DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ODBUDOWY

WARSZAWA — Nr 2 — 6 LUTEGO 1948

TREŚĆ:

9

MINISTERSTWO ODBUDOWY
Naczelny Komisarz Odbudowy Wsi
Nr K. O. W. 600/48.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1948 r.

ZASADY KWALIFIKOWANIA

osiedli i gospodarstw do państwowej pomocy w odbudowie zniszczeń wojennych w zabudowaniach zagród wiejskich oraz pomocy w zabudowie gospodarstw poparcelacyjnych.

1. Państwowa akcja pomocy w odbudowie zniszczeń wojennych w zabudowaniach zagród wiejskich zostaje skoncentrowana w 1948 roku na następujących terenach:

Województwo Warszawskie: — pow. Pułtusk, Maków, Ostrołęka, Przasnysz.

Województwo Kieleckie: — pow. Opatów, Sandomierz, Stopnica.

Województwo Rzeszowskie: — pow. Sanok, Przemyśl, Jarosław, Lubaczów.

Województwo Białostockie: — pow. Łomża, Wysokie Mazow., Gołdap, Ełk, Olecko.

Województwo Łódzkie: — pow. Sieradz, Łask, Opoczno.

Województwo Lubelskie: — pow. Hrubieszów, Tomaszów Lub., Siedlce, Puławy.

Województwo Pomorskie: — pow. Szubin, Świecie, Grudziądz.

Województwo Krakowskie: — pow. Dąbrowa Tarnowska.

Województwo Szczecińskie: — pow. Chojna, Myślibórz, Gryfin, Pyrzyce, Stargard, Nowogard, Szczecin, Kamień.

Województwo Wrocławskie: — pow. Żary, Zgorzelec, Wrocław, Środa, Świdnica, Strzelin, Oława.

Województwo Gdańskie: — pow. Gdańsk, Elbląg, Malbork.

Województwo Śląsko-Dąbrowskie: — pow. Opole, Koźle, Głubczyce, Rybnik, Pszczyna.

Województwo Poznańskie: — pow. Krosno, Gubin, Rzepin, Sulęcin, Gorzów, Strzelce.

Województwo Olsztyńskie: — pow. Giżycko, Węgorzewo, Kętrzyn, Bartoszyce, Górowo Iław., Braniewo, Mrągowo, Reszel, Pasłęk, Lidzbark.

Dla powyższych terenów należy skoncentrować conajmniej 70% wszystkich środków pomocy państwowej (skarbowej i bankowej) przeznaczonych dla danego Województwa na odbudowę zagród wiejskich. Na pozostałych terenach pomoc państwowa w odbudowie będzie miała charakter rozproszony i nie może absorbować więcej jak 30% wszystkich środków pomocy państwowej przeznaczonych dla danego Województwa na odbudowę zagród wiejskich.

2. Państwowa akcja pomocy w zabudowie zagród poparcelacyjnych zostaje skoncentrowana w 1948 roku na następujących terenach:

Województwo Warszawskie,
" Łódzkie,
" Pomorskie,
" Poznańskie,
" Szczecińskie,
" Wrocławskie.

Dla powyższych terenów zostaną skoncentrowane wszystkie środki pomocy państwowej przeznaczone na zabudowę zagród poparcelacyjnych.

3. Do pomocy w odbudowie zagród wiejskich należy przeznaczać tylko wsie leżące na gruntach dobrych, to znaczy takich, które nadają się do uprawy rolnej i nie będą w przyszłości przeznaczone pod zalesienie lub do innego nierolniczego użytkowania. W wypadkach wątpliwych decyduje opinia Działu Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego.

Do pomocy w zabudowie zagród poparcelacyjnych należy przeznaczać tylko wsie przygotowane dostatecznie zarówno od strony zaplanowania technicznego, jak i od strony rolnogospodarczej. O dostatecznym przygotowaniu decyduje opinia Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego wydana w porozumieniu z Działem Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego.

Akcja pomocy w odbudowie powinna uwzględnić przede wszystkim te obszary, gdzie zniszczenia mają charakter masowy.

4. Zgodnie z zasadami planowej zabudowy wsi prawo pierwszeństwa przy korzystaniu z pomocy państwowej posiadają wsie w następującej kolejności:

a) mające zatwierdzone plany zabudowy,
b) dla których opracowuje się plan zabudowy,
c) nie wymagające regulacji,
d) pozostałe.

Na Ziemiach Odzyskanych dopuszcza się w 1948 r. odchylenia od powyższej kolejności.

5. We wsiach określonych w pkt. 3-im i 4-ym należy przeznaczać do pomocy państwowej gospodarstwa o wielkości od 5 ha do 12 ha. Gospodarstwa poniżej 5 ha, które nadają się do gospodarki specjalnej (n. p. sadowniczej, warzywniczej itd.) mogą korzystać z pomocy państwowej tylko na odbudowę. Powyższa granica górna 12 ha nie obowiązuje w 1948 roku na Ziemiach Odzyskanych. Przekroczenie górnej granicy 12 ha na Ziemiach Dawnych dopuszczalne jest tylko za każdorazową zgodą Ministerstwa Odbudowy — Naczelnego Komisariatu Odbudowy Wsi.

W okolicach, gdzie gospodarstwa karłowate t. zn. mniejsze od 5 ha, nie nadające się do gospodarki specjalnej, występują masowo na gruntach dobrych, można dopuścić częściową odbudowę wsi, przy czym ilość zakwalifikowanych do odbudowy zagród razem z ilością zagród już istniejących (nie zniszczonych całkowicie) nie

może przekraczać liczby jaką się otrzyma przez podzielenie łącznej ilości hektarów ziemi całej gromady przez dziesięć (10), przy czym pomoc należy przyznawać tym gospodarstwom, co do których istnieją realne dane, że będą w przyszłości upełnorolnione conajmniej do 5 ha.

6. Pomoc państwowa może być udzielana gospodarstwom rolnym:

a) zniszczonym na skutek wojny,
b) zniszczonym na skutek akcji dywersyjnej,
c) powstałym z parcelacji i osadnictwa.

7. Pomoc państwowa powinna być udzielana w pierwszym rzędzie:

a) na doprowadzenie (odbudowę) do stanu niezbędnego zabezpieczenia technicznego i minimalnej użytkowności budynków inwentarskich lub mieszkalnych zaawansowanych poważnie w odbudowie dotąd samodzielnej, a których pozostawienie w stanie obecnym groziłoby (na skutek wyczerpania możliwości własnych odbudowującego się gospodarstwa) zniszczeniem dotychczasowych wkładów budującego, przy czym pomoc może być udzielona, jeżeli budynek wznoszony jest pierwszym budynkiem (poza ewentualnie istniejącą już stodołą) typu stałego w zagrodzie całkowicie zniszczonej i jest budowany racjonalnie zarówno w zasadniczych elementach budynku (powierzchnia, kubatura, rozplanowanie, oświetlenie, sposób budowy), jak również z punktu widzenia zabudowy osiedla;

b) na doprowadzenie (odbudowę) do stanu niezbędnego zabezpieczenia technicznego i minimalnej użytkowności budynków gospodarczych ewentualnie z tymczasową częścią mieszkalną, rozpoczętych w ramach akcji specjalnej odbudowy wsi 1946 roku, a których pozostawienie w stanie obecnym groziłoby (na skutek braku możliwości własnych odbudowującego się gospodarstwa) zniszczeniem dotychczasowych wkładów Państwa, o ile dane gospodarstwo nie korzystało z dodatkowej pomocy państwowej w 1947 roku.

c) na doprowadzenie (remont) istniejących zabudowań wiejskich do stanu używalności w tej ich części, która jest niezbędna dla stworzenia warunków wstępnego zagospodarowania rodziny osadniczej względnie kilku rodzin osadniczych zakwaterowanych prześciowo wspólnie w jednej zagrodzie lub zabudowaniach folwarcznych, przy ograniczeniu wykonania robót do rzeczywiście niezbędnego minimum w zakresie pomieszczenia mieszkalnego dla osadnika i pomieszczenia dla inwentarza, pozostawiając wykonanie dalszych robót użytkownikowi zagrody w miarę rozwoju jego gospodarstwa i dorobku;

d) na budowę w gospodarstwach poparcelacyjnych budynków gospodarczych ewentualnie z tymczasową częścią mieszkalną, jako pierwszego budynku w zagrodzie, jeżeli możliwości własne właściciela gospodarstwa, połączone z możliwą do przydzielenia pomocą państwową, stwarzają realne warunki dla wykonania w 1948 roku tego budynku do stanu używalności wraz z jednoczesnym wykonaniem trwałych fundamentów pod pozostałe budynki zasadnicze wyznaczające rozplanowanie zabudowy całej zagrody.

8. Postawione do dyspozycji poszczególnych Województw środki pomocy państwowej na odbudowę zagród wiejskich należy tak rozdzielić i wykorzystać, aby skuteczną pomocą w odbudowie objąć conajmniej następujące ilości gospodarstw:

		gospod na teren. akcji skoncentr.		gospod. na teren. akcji rozproszon.
Woj. Warszawskie	1470	,,	630	,,
,, Kieleckie	1150	,,	450	,,
,, Rzeszowskie	1400	,,	600	,,
,, Białostockie	1260	,,	380	,,
,, Łódzkie	350	,,	150	,,
,, Lubelskie	1260	,,	540	,,
,, Pomorskie	350	,,	150	,,
,, Krakowskie	350	,,	150	,,
,, Szczecińskie	1600	,,	4200	,,
,, Wrocławskie	1600	,,	1400	,,
,, Gdańskie	1600	,,	1500	,,
,, Śląsko-Dąbr.	640	,,	280	,,
,, Poznańskie	2120	,,	300	,,
,, Olsztyńskie	5250	,,	1230	,,

9. Postawione do dyspozycji poszczególnych Województw środki pomocy państwowej na zabudowę zagród poparcelacyjnych należy tak rozdzielić i wykorzystać, aby skuteczną pomocą w zabudowie objąć conajmniej następujące ilości:

Województwo Warszawskie 160 gospodarstw oraz 8 ośrodków przykładowych,

Województwo Łódzkie 120 gospodarstw oraz 6 ośrodków przykładowych,

Województwo Pomorskie 240 gospodarstw oraz 12 ośrodków przykładowych,

Województwo Poznańskie 160 gospodarstw oraz 8 ośrodków przykładowych,

Województwo Szczecińskie 160 gospodarstw oraz 8 ośrodków przykładowych,

Województwo Wrocławskie 40 gospodarstw oraz 2 ośrodki przykładowe.

10. W granicach Województwa ogólną ilość gospodarstw przeznaczonych w roku 1948 do odbudowy (remontu) i zabudowy poparcelacyjnej przy pomocy państwowej w poszczególnych powiatach ustala Wydział Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego po zasięgnięciu opinii Działu Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędu Wojewódzkiego, Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego i Wojewódzkiego Zarządu Związku Samopomocy Chłopskiej, a na terenie Ziem Odzyskanych również Wojewódzkiego Wydziału Osiedleńczego.

11. W granicach powiatu wsie i gospodarstwa przeznaczone w roku 1948 do odbudowy (remontu) przy pomocy państwowej oraz zakres pomocy państwowej dla nich wyznacza Architekt Powiatowy na podstawie wniosku zakwalifikowanego przez Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich. Wsie i gospodarstwa przeznaczone do zabudowy poparcelacyjnej wyznacza Wydział Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego w trybie pkt. 10-go.

12. Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich składa się z Architekta Powiatowego — jako przewodniczącego, przedstawiciela Referatu Rolnictwa i Ref. Rolnych Starostwa, przedstawiciela Zw. Sam. Chłopskiej oraz delegata Państwowego Banku Rolnego lub delegata innej instytucji kredytowej wyznaczonej przez Państwowy Bank Rolny. Na Ziemiach Odzyskanych, do składu Komitetu Kredytów Budowlanych Wiejskich powołuje się ponadto przedstawiciela Referatu Osiedleńczego. Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich jest powołany przez Powiatową Komisję Odbudowy, a w powiatach, gdzie Komisje Odbudowy nie zostały jeszcze zorganizowane — przez Starostów. Uchwały Komitetu Kredytów Budowlanych Wiejskich zapadają większością głosów. W wypadkach równości głosów. przeważa głos przewodniczącego. Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich podejmuje uchwały o pomocy państwowej w odbudowie (remontach) w granicach ogólnej ilości środków przydzielonych na akcję w danym powiecie.

13. Należy dążyć, aby przez jaknajszersze włączenie do akcji środków i możliwości własnych zainteresowanych rolników oraz przez celową gospodarkę posiadanymi środkami pomocy państwowej, podane w pkt. 8 i 9 ilości odbudowywanych, remontowanych i zabudowywanych zagród jaknajbardziej podwyższyć. Wobec niedostatecznej ilości środków pomocy państwowej w 1948 roku w stosunku do całości potrzeb budownictwa wiejskiego, nie należy tych środków rozpraszać na gospodarstwa nie dające pewności, że ze swej strony dadzą dostateczny wkład, którryby łącznie z możliwą do udzielenia pomocą państwową stwarzał realne warunki dla wykonania zamierzonej odbudowy (remontu) czy zabudowy gospodarstw poparcelacyjnych. Powyższe nie dotyczy tych gospodarstw na Ziemiach Odzyskanych, które nie mają jeszcze własnych możliwości gospodarczych uczestniczenia w remoncie.

Naczelny Komisarz Odbudowy Wsi:
A. Sadrakuła

10

MINISTERSTWO ODBUDOWY
Naczelny Komisarz Odbudowy Wsi
Nr K. O. W. 601/48.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1948 r.

REGULAMIN

dla akcji kredytowej Państwowego Banku Rolnego na odbudowę zniszczonych budynków w zagrodach wiejskich oraz na zabudowę gospodarstw poparcelacyjnych w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1948-my.

Źródła finansowe akcji kredytowej.

§ 1. Kredyty udzielane będą przez Państwowy Bank Rolny ze środków finansowych uzyskanych w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1948-my, Część 21 — Ministerstwo Odbudowy, Dział 3 — Odbudowa Wsi, Rozdz. 1 — Zagrody Wiejskie (Odbudowa, remonty oraz zabudowa poparcelacyjna zagród wiejskich).

Cel akcji kredytowej.

§ 2. Pożyczki udzielane będą na odbudowę gospodarstw zniszczonych na skutek wojny i akcji dywersyjnej lub na zabudowę gospodarstw powstałych z parcelacji i osadnictwa zgodnie z „**Zasadami kwalifikowania** osiedli i gospodarstw do państwowej pomocy w odbudowie zniszczeń wojennych w zabudowaniach zagród wiejskich oraz w zabudowie gospodarstw poparcealcyjnych", wydanymi przez Ministerstwo Odbudowy — Naczelnego Komisarza Odbudowy Wsi dnia 28 stycznia 1948 r. Nr K. O. W. 600/48.

Rozdział kredytów.

§ 3. Rozdział kredytów na Województwa ustali Ministerstwo Odbudowy — Naczelny Komisarz Odbudowy Wsi. Dalszy podział kredytów na poszczególne powiaty ustali właściwy Wydział Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego.

W przypadku niewykorzystywania kredytów, przydzielonych dla poszczególnych województw, Ministerstwo Odbudowy w porozumieniu z Instytucją Centralną Państwowego Banku Rolnego poczyni odpowiednie przesunięcia pomiędzy poszczególnymi województwami. Takie same przesunięcia mogę być dokonywane pomiędzy poszczególnymi powiatami w obrębie województwa decyzją Wydziału Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego wydaną po porozumieniu z właściwym terytorialnie Oddziałem Państwowego Banku Rolnego.

Pierwszeństwo przy otrzymywaniu kredytów.

§ 4. Zgodnie z zasadami planowej odbudowy wsi prawo korzystania z kredytów posiadają wsie w następującej kolejności:

a) mające zatwierdzone plany zabudowy,
b) dla których opracowuje się plan zabudowy,
c) nie wymagające regulacji,
d) pozostałe.

Na Ziemiach Odzyskanych dopuszcza się w 1948 roku odchylenia od powyższej kolejności.

Gospodarstwa na które mogą być udzielane kredyty.

§ 5. Kredyty mogą być udzielane na gospodarstwa rolne:

a) zniszczone na skutek wojny,
b) zniszczone na skutek akcji dywersyjnej,
c) powstałe z parcelacji i osadnictwa.

Rolnikom, którzy otrzymali pożyczki gotówkowe z Państwowego Banku Rolnego na odbudowę budynków w roku 1945 lub 1946, mogą być także udzielane pożyczki na podstawie niniejszego Regulaminu, jeżeli budowa nie została ukończona i Architekt Powiatowy stwierdzi celowe zużycie pożyczek poprzednio zaciągniętych, oraz konieczność udzielenia dalszej pożyczki z uwagi na interes publiczny.

Ogólna suma kredytów gotówkowych z lat 1945 i 1946 oraz w roku 1948 na odbudowę gospodarstwa, nie może przekraczać norm przewidzianych w § 6 niniejszego regulaminu.

Rolnicy, którym przyznano pożyczki gotówkowe Państwowego Banku Rolnego w 1947 roku, nie mogą korzystać z pomocy w 1948 roku.

Przeznaczenie i wysokość pożyczek.

§ 6. Pożyczka na poszczególne gospodarstwa może być udzielona:

a) na doprowadzenie (odbudowę) do stanu niezbędnego zabezpieczenia technicznego i minimalnej użytkowności budynku inwentarskiego lub mieszkalnego, budowanego racjonalnie i zaawansowanego poważnie w odbudowie prowadzonej dotąd samodzielnie;

b) na doprowadzenie (odbudowę) do stanu niezbędnego zabezpieczenia technicznego i minimalnej użytkowności budynku inwentarskiego z ewentualną częścią mieszkalną, rozpoczętego w ramach akcji specjalnej odbudowy wsi w 1946 roku;

c) na doprowadzenie (remont) istniejących zabudowań w zagrodzie lub folwarku wiejskim do stanu używalności w tej ich części, która jest niezbędna do stworzenia rodzinie osadniczej warunków wstępnego zagospodarowania;

d) na budowę w gospodarstwie poparcelacyjnym lub osadniczym budynku gospodarczego z ewentualną częścią mieszkalną.

Na cele wymienione w pkt. a) b) c) pożyczka może być udzielona do wysokości zł. 125.000. W wypadkach wyjątkowych powyższa granica kredytu może być podwyższona decyzją Ministra Odbudowy dla określonych terenów i okoliczności do wysokości zł. 250.000.—.

Na cel wymieniony w pkt. d) pożyczka może być udzielona do wysokości zł. 500.000.—

Pożyczka z przeznaczeniem jak wyżej (pkt. a — d) może być udzielona, jeżeli istnieje uzasadnione domniemanie, że wkład własny zainteresowanego gospodarstwa łącznie z udzieloną pomocą państwową stwarzają realne warunki dla wykonania zamierzonych robót. Powyższe nie dotyczy tych gospodarstw na Ziemiach Odzyskanych, które nie mają własnych możliwości gospodarczych uczestniczenia w budowie.

Sposób spłaty pożyczek.

§ 7. Pożyczki na cele wymienione w § 6 pkt. a), b), c) spłacane będą w 8-miu równych ratach rocznych, płatnych 1 grudnia każdego roku, przy czym pierwsza rata płatna będzie najbliższego 1 grudnia, jaki nastąpi po upływie dwóch lat od dnia wypłaty pożyczki, a jeżeli pożyczka będzie wypłacana w częściach, od dnia wypłaty pierwszej jej części.

Pożyczki na zabudowę poparcelacyjną i osadniczą spłacane będą w 16-tu równych ratach rocznych, płatnych 1 grudnia każdego roku, przy czym pierwsza rata płatna będzie po upływie 4 lat od dnia wypłaty pożyczki, a jeżeli pożyczka będzie wypłacana w częściach, od dnia wypłaty pierwszej jej części. Dłużnikom przysługuje w każdym czasie prawo przedterminowej spłaty pożyczki.

Wszelkie koszty związane z otrzymaniem i spłatą kredytu obciążają pożyczkobiorcę.

Oprocentowanie pożyczek.

§ 8. Od udzielonych pożyczek Państwowy Bank Rony pobierać będzie odsetki w wysokości 2% rocznie. Odsetki płatne będą w sposób następujący:

1) przy wypłacie pożyczki potrącone będą odsetki za 1 rok z góry:

2) po upływie okresu rocznego będą płatne odsetki za rok z góry w dniu 1 grudnia każdego roku, przy czym najbliższego 1 grudnia jaki nastąpi po upływie okresu rocznego od dnia wypłaty pobrane będą także odsetki wstecz za okres czasu od dnia, do którego potrącono odsetki przy wypłacie pożyczki. Od przeterminowanych rat kapitałowych Państwowy Bank Rolny naliczać będzie oprócz normalnego oprocentowania 4% w stosunku rocznym od zaległej kwoty tytułem odsetek za zwłokę za czas od terminu płatności raty kapitałowej do dnia faktycznej zapłaty, przy czym rozpoczęty miesiąc liczyć się będzie za cały.

§ 9. Skarb Państwa pokrywa różnicę między stopą procentową płaconą przez kredytobiorcę, a kosztami Banku z tytułu tego kredytu.

Zabezpieczenie pożyczek.

§ 10. Pożyczki zabezpieczone będą zobowiązaniami dłużnymi, podpisanymi przez pożyczkobiorcę i z reguły przez jego współmał-

żonka, oraz dwóch poręczycieli majątkowo odpowiedzialnych. W wypadkach wyjątkowych na Ziemiach Odzyskanych mogą być przyjęte zobowiązania dłużne z poręką 1-ej osoby. W zobowiązaniach dłużnych umieszczone będzie zastrzeżenie, że pożyczkobiorca obowiązany będzie pod rygorem natychmiastowej wymagalności długu, zabezpieczyć na żądanie Banku sumę długu wraz z 20% dodatkiem na zabezpieczenie ewentualnych innych należności Banku, związanych z pożyczką, na hipotece swej nieruchomości, o ile nieruchomość ta posiada lub będzie posiadać w przyszłości założoną hipotekę.

Przy pożyczkach na zabudowę poparcelacyjną i osadniczą Państwowy Bank Rolny może uzależnić udzielenie pożyczki od jej hipotecznego zabezpieczenia.

Budynki, w gospodarstwie korzystającym z kredytu, winny być ubezpieczone od ognia, a prawo do odszkodowania scedowane na rzecz Państwowego Banku Rolnego, dopóki suma dłużna wraz z odsetkami nie zostanie w całości spłacona.

Współpraca z instytucjami pośredniczącymi.

§ 11. Przy rozprowadzaniu kredytów Państwowy Bank Rolny wykorzysta Komunalne Kasy Oszczędności lub miejscowe spółdzielnie kredytowe. W zasadzie wypłata pożyczek winna być dokonana za pośrednictwem najbliżej pożyczkobiorców położonej instytucji kredytowej.

Współpraca Komunalnych Kas Oszczędności, względnie spółdzielni kredytowych winna polegać w pierwszym rzędzie na:

1) informowaniu pożyczkobiorców na terenie działalności danej Kasy o prowadzonej akcji kredytowej;

2) dopilnowaniu właściwego wypełniania wniosków kredytowych, jak również wszystkich dokumentów, jakie muszą być do tych wniosków dołączone;

3) udziale delegatów w Powiatowych Komitetach Kredytów Budowlanych Wiejskich w tych przypadkach, w których Oddział Państwowego Banku Rolnego nie wyznaczy swego delegata;

4) wypłacaniu na zlecenie Oddziału Państwowego Banku Rolnego pożyczek i przekazywaniu Oddziałowi Banku należycie podpisanych i poświadczonych zobowiązań dłużnych;

5) kontrolowaniu zużycia przez dłużnika gotówki, uzyskanej z pożyczki i zawiadamianiu Oddziałów Banku o niewłaściwym zużyciu wypłacanych pieniędzy, lub nieprzeprowadzeniu w terminie odbudowy, względnie zabudowy bez dostatecznych powodów zwłoki.

Za współpracę i usługi przy rozprowadzaniu kredytów oraz kontrolę sposobu zużycia kredytów przez pożyczkobiorców, Państwowy Bank Rolny wypłaci jednorazowo miejscowym instytucjom kredytowym wynagrodzenie w kwocie nie wyższej niż jeden procent od sumy wypłaconych pożyczek bankowych. Potrzebne na ten cel kwoty Państwowy Bank Rolny potrąci jednorazowo przy wypłacie pożyczek.

Przyznawanie pożyczek.

§ 12. Podania o pożyczki wg ustalonego wzoru zainteresowani winni składać w biurach Architektów Powiatowych po uprzednim poświadczeniu przez Zarządy Gminne zgodności z rzeczywistością danych, zawartych w podaniach, i wyrażeniu opinii o pożyczkobiorcy oraz poręczycielach.

Do podań w miarę możności należy dołączyć wyciągi hipoteczne nieruchomości wiejskich, na które ma być udzielona pożyczka, odpowiednie akty notarialne, akty nadania itp. lub poświadczone odpisy tych dokumentów.

O ile petent ubiega się o przyznanie oprócz bankowej pożyczki gotówkowej, również skarbowego kredytu budowlanego—podanie w sprawie obu kredytów składa na tym samym formularzu.

§ 13. Na podstawie złożonego podania i innych posiadanych materiałów, Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich kwalifikuje petenta do pomocy kredytowej. Architekt Powiatowy zatwierdza uchwałę Powiatowego Komitetu Kredytów Budowlanych Wiejskich i wraz z własną decyzją przesyła ją Oddziałowi Państwowego Banku Rolnego celem udzielenia pożyczki.

Na zabudowę poparcelacyjną i osadniczą uchwałę Powiatowego Komitetu Kredytów Budowlanych Wiejskich zatwierdza Wydział Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego i wraz z własną decyzją przesyła ją Oddziałom Państwowego Banku Rolnego. Pożyczki udziela Państwowy Bank Rolny. Państwowy Bank Rolny odmówi udzielenia pożyczki, jeżeli nie są spełnione wymogi bankowe i warunki, ustalone przez Ministerstwo Odbudowy.

Architekt Powiatowy ustala sposób wypłaty pożyczki, a mianowicie:

1) w ilu częściach pożyczka ma być wypłacona,

2) sumy poszczególnych części,

3) terminy wypłat,

4) wysokość sum, które za zgodą pożyczkobiorcy mają być wypłacone innym osobom lub przedsiębiorstwom na pokrycie należności za pobrane materiały budowlane lub za dokonane świadczenia.

O ile wypłata następuje za zgodą pożyczkobiorcy na rzecz osób trzecich, powinna być wskazana przyczyna dokonania wypłaty przez dokładne określenie wykonanej pracy, asortymentu materiałów budowlanych itp. Zlecenie przekazów na rzecz Architekta Powiatowego, względnie Powiatowego Komitetu Kredytów Budowlanych Wiejskich lub Powiatowego Komitetu Odbudowy jest niedopuszczalne.

W wypadkach wyjątkowych dopuszczalne jest za zgodą Wydziału Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego i pożyczkobiorcy, przekazywanie

gotówki z pożyczki na rachunek Architekta Powiatowego (jako urzędu) z tym, że dysponowanie tym rachunkiem jest możliwe za dwoma podpisami: Architekta Powiatowego i drugiej osoby wyznaczonej przez Naczelnika Wydziału Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego.

§ 14. Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich składa się z Architekta Powiatowego, jako przewodniczącego, przedstawiciela Referatu Rolnictwa i Reform Rolnych Starostwa, przedstawiciela Związku Samopomocy Chłopskiej oraz delegata Państwowego Banku Rolnego lub delegata innej instytucji kredytowej, wyznaczonej przez Państwowy Bank Rolny.

Na Ziemiach Odzyskanych do składu Powiatowego Komitetu Kredytów Budowlanych Wiejskich powołuje się ponadto przewstawiciela Referatu Osiedleńczego.

Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich jest powołany przez Powiatową Komisje Odbudowy, a w powiatach, gdzie Komisje Odbudowy nie zostały zorganizowane — przez Starostów. Uchwały Komitetów Kredytów Budowlanych Wiejskich zapadają większością głosów. W wypadkach równości głosów, przeważa głos przewodniczącego.

Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich podejmuje uchwały w granicach ogólnej ilości środków przewidzianych na akcję w danym powiecie.

Wypłata pożyczek.

§ 15. Wypłata pożyczki będzie dokonana w sposób ustalony przez architekta powiatowego. Wypłata pierwszej części pożyczki, względnie całej pożyczki, o ile ma być wypłacona jednorazowo, nastąpi po uprzednim złożeniu w Oddziale Państwowego Banku Rolnego lub instytucji pośredniczącej zobowiązania dłużnego wg ustalonego przez Bank wzoru.

Wypłata następnej (ych) części pożyczki będzie dokonana zgodnie z ustaleniem przez Architekta Powiatowego (porówn. § 13).

Zobowiązania dłużne, pobierane przy wypłacie przez pośredniczące instytucje kredytowe, winny być wraz z rozliczeniem z dokonanych wypłat, oraz z pokwitowaniami z odbioru gotówki przesyłane Oddziałowi Państwowego Banku Rolnego, który będzie administrował udzielonymi kredytami.

O ile część pożyczki przeznaczona jest na pokrycie należności za materiały budowlane, lub świadczenia, Oddział Państwowego Banku Rolnego przekaże należność zgodnie z decyzją Architekta Powiatowego i zawiadomi o tym przekazie pożyczkobiorcę (zgodnie z § 13).

Kontrola bankowa celowości zużycia pożyczek.

§ 16. Oddziały Państwowego Banku Rolnego mają prawo, niezależnie od kontroli przeprowadzonej przez agendy Ministerstwa Odbudowy, przeprowadzać kontrolę zużycia kredytów bądź bezpośrednio przez swoich pracowników, bądź też za pośrednictwem instytucji pośredniczącej.

Rygory związane z pożyczkami.

§ 17. Do czasu spłaty zaciągniętej pożyczki, dłużnik obowiązany jest poddać się kontroli Banku lub instytucji wyznaczonej przez Bank co do zużycia pożyczki, zgodnie z jej przeznaczeniem, wszelkim regulaminom i przepisom wydanym, czy to przez organa rządowe czy też przez Państwowy Bank Rolny, w związku z kredytami na odbudowę budynków i zabudowę poparcelacyjną, oraz rygorowi natychmiastowej, przedterminowej spłaty pożyczki lub jej pozostałej do spłacenia reszty wraz z procentami i innymi należnościami na żądanie Banku, jeżeli:

a) zużyje pożyczkę niezgodnie z jej przeznaczeniem lub nie dokona odbudowy, względnie zabudowy w terminie określonym przez Bank lub orwgana odbudowy,

b) władze odbudowy stwierdzą niedostosowanie odbudowy do planu zabudowania,

c) nie zabezpieczy pożyczki na żądanie Banku na hipotece swojej nieruchomości w myśl § 10 regulaminu,

d) natychmiast po ukończeniu odbudowy nie ubezpieczy budynków od ognia w myśl § 10 regulaminu,

e) dopuści do zalegania ze spłatą którejkolwiek raty kapitałowej pożyczki,

f) dopuści do wdrożenia postępowania egzekucyjnego w stosunku do swojej nieruchomości,

g) sprzeda, lub w inny sposób pozbędzie się swojej nieruchomości,

h) zajdą okoliczności przewidziane art. 201 Kodeksu Zobowiązań (zmniejszenie zabezpieczenia wierzytelności lub niewypłacalność dłużnika).

Przepisy przejściowe.

§ 18. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez Ministra Odbudowy.

Kredyty otwarte w roku 1947-ym, a nie wykorzystane do dnia wejścia w życie niniejszego Regulaminu, mogą być rozprowadzane także w trybie przewidzianym w niniejszym Regulaminie — w szczególności zaś mogą być do tych kredytów stosowane przewidziane w niniejszym Regulaminie normy pożyczek i terminy ich spłaty.

Naczelny Komisarz Odbudowy Wsi

A. Sadrakuła

Niniejszy Regulamin zatwierdzam

Warszawa, dnia 28 stycznia 1948 r.

Minister Odbudowy

M. Kaczorowski

11

MINISTERSTWO ODBUDOWY
Naczelny Komisarz Odbudowy Wsi
L. dz. K. O. W. 602/48.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1948 r.

REGULAMIN

dla skarbowego kredytu budowlanego na odbudowę zniszczonych budynków w zagrodach wiejskich oraz na zabudowę gospodarstw poparcelacyjnych w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1948.

Zasady ogólne.

§ 1. Kredyty udzielane będą ze środków finansowych uzyskanych w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego na rok 1948, Część 21, Ministerstwo Odbudowy, Dział 3 — Odbudowa Wsi, Rozdział 1 — Zagrody wiejskie (odbudowa, remonty oraz zabudowa poparcelacyjna zagród wiejskich).

§ 2. Kredyty udzielane będą na odbudowę gospodarstw zniszczonych na skutek wojny i akcji dywersyjnej lub zabudowę gospodarstw powstałych z parcelacji i osadnictwa, zgodnie z **„Zasadami kwalifikowania** osiedli i gospodarstw do państwowej pomocy w odbudowie zniszczeń wojennych w zabudowaniach zagród wiejskich oraz pomocy w zabudowie gospodarstw poparcelacyjnych", wydanymi przez Ministerstwo Odbudowy — Naczelnego Komisarza Odbudowy Wsi dnia 28 stycznia 1948 r. Nr K. O. W. 600/48.

§ 3. Skarbowy kredyt budowlany udzielany będzie bez oprocentowania w formie:

a) przydziału materiałów budowlanych,

b) wykonania robót budowlanych.

Na Ziemiach Dawnych forma b) może być stosowana tylko za specjalnym zezwoleniem Ministerstwa Odbudowy — Naczelnego Komisarza Odbudowy Wsi.

Pierwszeństwo przy otrzymaniu kredytów.

§ 4. Zgodnie z zasadami planowej odbudowy wsi prawo korzystania z kredytów posiadają wsie w następującej kolejności:

a) mające zatwierdzone plany zabudowy,

b) dla których opracowuje się plan zabudowy,

c) nie wymagające regulacji,

d) pozostałe.

Na Ziemiach Odzyskanych dopuszcza się w roku 1948 odchylenia od powyższej kolejności.

Gospodarstwa, na które mogą być udzielane kredyty.

§ 5. Kredyty mogą być udzielane na gospodarstwa rolne:

a) zniszczone na skutek wojny,

b) zniszczone na skutek akcji dywersyjnej,

c) powstałe z parcelacji i osadnictwa.

Rolnikom, którzy otrzymali państwowy kredyt drzewny, państwowy kredyt materiałowy lub pożyczki gotówkowe z Państwowego Banku Rolnego w roku 1945 lub 1946, może być także udzielony kredyt na podstawie niniejszego regulaminu, jeżeli budowa nie została zakończona i Architekt Powiatowy stwierdzi celowe zużycie kredytów poprzednio udzielonych oraz konieczność udzielenia dalszego kredytu z uwagi na interes publiczny. Rolnicy, którym przyznano pomoc w ramach skarbowego kredytu budowlanego w 1947 roku, nie mogą być zakwalifikowani w 1948 roku do korzystania z tej formy pomocy.

Przeznaczenie i wysokość kredytów.

§ 6. Kredyt na poszczególne gospodarstwa może być udzielony:

a) na doprowadzenie (odbudowę) do stanu niezbędnego zabezpieczenia technicznego i minimalnej użytkowności budynku inwentarskiego lub mieszkalnego, budowanego racjonalnie i zaawansowanego poważnie w odbudowie prowadzonej dotąd samodzielnie;

b) na doprowadzenie (odbudowę) do stanu niezbędnego zabezpieczenia technicznego i minimalnej użytkowności budynku inwentarskiego z ewentualną częścią mieszkalną, rozpoczętego w ramach akcji specjalnej odbudowy wsi w roku 1946;

c) na doprowadzenie (remont) istniejących zabudowań w zagrodzie lub folwarku wiejskim do stanu używalności w tej ich części, która jest niezbędna do stworzenia rodzinie osadniczej warunków wstępnego zagospodarowania;

d) na budowę w gospodarstwie poparcelacyjnym lub osadniczym budynku gospodarczego z ewentualną częścią mieszkalną.

Na cele wymienione w pkt. a), b), c) kredyt może być udzielony do wysokości zł 125.000,—. W wypadkach wyjątkowych powyższa granica kredytu może być podniesiona decyzją Ministra Odbudowy dla określonych terenów i okoliczności do wysokości zł 250.000.—.

Na cel wymieniony w pkt. d) pożyczka może być udzielona do wysokości zł 500.000.—.

Kredyt z przeznaczeniem jak wyżej (pkt. a— d) może być udzielony, jeżeli istnieje uzasadnione domniemanie, że wkład własny zainteresowanego gospodarstwa łącznie z udzieloną po-

mocą państwową stwarzają realne warunki dla wykonania zamierzonych robót.

Powyższe nie dotyczy tych gospodarstw na Ziemiach Odzyskanych, które nie mają własnych możliwości gospodarczych uczestniczenia w budowie.

Skarbowy kredyt budowlany przyznany wg niniejszego Regulaminu i pożyczka gotówkowa Państwowego Banku Rolnego przyznana wg Regulaminu dla akcji kredytowej P.B.R. z dnia 28 stycznia 1948 r. , Nr K.O.W. 601/48, nie mogą przekroczyć łącznie na poszczególne cele wymienione w punktach a), b), c) — zł 125.000.— z zastrzeżeniem podwyższenia tej granicy za zgodą Ministra Odbudowy do zł 250.000,— w wypadkach wyjątkowych jak wyżej — zaś na cel wymieniony w pkt. d) — zł 500.000.—.

Sposób spłaty kredytu.

§ 7. Skarbowy kredyt budowlany na odbudowę i remonty (vide § 6 pkt. a), b), c) spłacany będzie w 8-miu równych ratach rocznych, płatnych 1 grudnia każdego roku, przy czym pierwsza rata płatna będzie najbliższego 1 grudnia, jaki nastąpi po upływie dwóch lat:

a) dla pożyczek przewidzianych w § 3 punkt a) od dnia wydania kredytobiorcy pierwszej asygnaty na odbiór materiałów budowlanych;

b) dla pożyczek przewidzianych w § 3 punkt b) od dnia określonego przez Architekta Powiatowego, jako pierwszy dzień, w którym rozpoczęto wykonanie robót budowlanych.

Skarbowy kredyt budowlany na zabudowę poparcelacyjną i osadniczą (vide § 6 pkt. d), spłacany będzie w 16-tu równych ratach rocznych, płatnych 1 grudnia każdego roku, przy czym pierwsza rata płatna będzie najbliższego 1 grudnia, jaki nastąpi po upływie 4-ch lat od dnia wymienionego powyżej w pkt. a) i b.) Jeżeli rolnik będzie korzystał równocześnie z przydziału materiałów budowlanych i wykonawstwa robót budowlanych (§ 3 pkt. a) i b), to za podstawę do określenia terminu płatności pierwszej raty będzie przyjęta najwcześniejsza data udzielenia pomocy budowlanej.

Dłużnikom przysługuje w każdym czasie prawo przedterminowej spłaty pożyczki. Wszelkie koszty związane z otrzymaniem i spłatą kredytu obciążają kredytobiorcę.

Koszty obsługi kredytu.

§ 8. Administracja skarbowym kredytem budowlanym powierzona zostaje Państwowemu Bankowi Rolnemu, który za swe usługi pobiera 2% w stosunku rocznym od sum kredytów efektywnie przydzielonych rolnikom. Opłata administracyjna obciąża kredytobiorcę. Opłata administracyjna liczyć się będzie:

a) dla sum przewidzianych w § 3 punkt a) od dnia wydania poszczególnych asygnat na odbiór materiałów budowlanych, którymi obciąża się konto kredytobiorcy,

b) dla sum przewidzianych w § 3 punkt b) od dnia wymienionego w przesłanym przez Architekta Powiatowego do Państwowego Banku Rolnego raporcie, w którym zestawione są wydatki z tytułu wykonania robót budowlanych, przy czym część miesiąca liczyć się będzie za cały. Opłata administracyjna pobierana będzie zdołu równocześnie ze spłatą rat kapitałowych pożyczki. W okresie czasu przed zapadnięciem terminu płatności 1-szej raty kapitałowej opłata administracyjna płatna będzie zdołu 1 grudnia każdego roku za okres poprzedni poczynając od 1 grudnia 1949 r. Od przeterminowanych rat kapitałowych Państwowy Bank Rolny zaliczać będzie tytułem odsetek za zwłokę 2% w stosunku rocznym na rzecz Skarbu Państwa.

Zabezpieczenie pożyczki.

§ 9. Pożyczki zabezpieczone będą zobowiązaniami dłużnymi, podpisanymi przez pożyczkobiercę i z reguły przez jego współmałżonka, oraz 2-ch poręczycieli majątkowo odpowiedzialnych. W wypadkach wyjątkowych na Ziemiach Odzyskanych wystarczy poręczenie jednego poręczyciela.

W zobowiązaniach dłużnych umieszczone będzie zastrzeżenie, że pożyczkobiorca obowiązany będzie pod rygorem natychmiastowej wymagalności długu zabezpieczyć na żądanie Banku sumę długu z 20% dodatkiem na zabezpieczenie ewentualnych innych należności Banku, związanych z pożyczką na hipotece swej nieruchomości, o ile nieruchomość ta posiada lub będzie posiadała w przyszłości założoną hipotekę.

Budynki w gospodarstwie korzystającym z kredytu winny być ubezpieczone od ognia, a prawo do odszkodowania scedowane na rzecz Państwowego Banku Rolnego, dopóki suma dłużna wraz z odsetkami nie zostanie w całości spłacona.

Przyznawanie pożyczek.

§ 10. Podania o pożyczki wg ustalonego wzoru zainteresowani winni składać w biurach Architektów Powiatowych po uprzednim poświadczeniu przez Zarządy Gminne zgodności z rzeczywistością danych, zawartych w podaniach, i wyrażeniu opinii o pożyczkobiorcy oraz poręczycielach. Do podań w miarę możności należy dołączyć wyciągi hipoteczne nieruchomości wiejskich, na które ma być udzielona pożyczka, odpowiednie akty notarialne, akty nadania itp., lub poświadczone odpisy tych dokumentów. O ile petent ubiega się o przyznanie oprócz skarbowego kredytu budowlanego również bankowego kredytu gotówkowego, podanie w sprawie obu pożyczek należy składać na tym samym formularzu.

§ 11. Do korzystania z państwowej pomocy w odbudowie, remoncie i zabudowie poparcelacyjnej kwalifikuje gospodarstwa wiejskie Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich. Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich składa się z Architekta Powiatowego jako przewodniczącego, przedstawiciela Referatu Rolnictwa i Reform Rolnych Staro-

stwa, przedstawiciela Związku Samopomocy Chłopskiej oraz delegata Państwowego Banku Rolnego lub delegata innej instytucji kredytowej, wyznaczonej przez Państwowy Bank Rolny.

Na Ziemiach Odzyskanych do składu Powiatowego Komitetu Kredytów Budowlanych Wiejskich powołuje się ponadto przedstawiciela Referatu Osiedleńczego.

Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich jest powołany przez Powiatową Komisję Odbudowy, a w powiatach, gdzie Komisje Odbudowy nie zostały zorganizowane — przez Starostów. Uchwały Komitetu Kredytów Budowlanych Wiejskich zapadają większością głosów. W wypadkach równości głosów, przeważa głos przewodniczącego.

Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich podejmuje uchwały w granicach ogólnej ilości środków przewidzianych na akcję w danym powiecie.

O przyznaniu pożyczki na odbudowę (remont) decyduje Architekt Powiatowy na podstawie uchwały Powiatowego Komitetu Kredytów Budowlanych Wiejskich.

O przyznaniu pożyczki na zabudowę poparcelacyjną i osadniczą decyduje Wydział Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego na podstawie uchwały Powiatowego Komitetu Kredytów Budowlanych Wiejskich.

Po przyznaniu kredytu przewidzianego w § 3 niniejszego Regulaminu zainteresowany zostaje powiadomiony o wysokości przyznanej sumy kredytu.

Architekt Powiatowy zarządza wydanie potrzebnych na budowę materiałów i wykonanie robót budowlanych do wysokości przyznanej sumy kredytu.

Realizacja pożyczek.

§ 12. Architekt Powiatowy realizuje kredyty w następującym trybie:

a) dla kredytów przewidzianych w § 3 p. a) wydaje kredytobiorcom asygnaty do określonych składów lub wytwórni materiałów budowlanych (po uprzednim upewnieniu się, że dany materiał znajduje się na składzie), w których określona jest ilość materiałów budowlanych i ich wartość. Ceny materiałów centralnego zakupu ustala Ministerstwo Odbudowy — Naczelny Komisarz Odbudowy Wsi. Ceny materiałów miejscowego zakupu ustala Wydział Odbudowy Urzędu Wojewódzkiego. Wydanie asygnaty stanowi dowód realizacji kredytu.

b) dla kredytów przewidzianych w § 3, p. b) dowodem realizacji kredytu będzie raport Architekta Powiatowego, określający wysokość sum wydatkowanych na wykonanie robót budowlanych w gospodarstwie pożyczkobiorcy.

Architekt Powiatowy władny jest zmniejszyć sumę skarbowego kredytu budowlanego, w toku postępu prac, o ile uzna on, że cel zamierzony został osiągnięty. O zmniejszeniu sumy kredytu skarbowego Architekt Powiatowy obowiązany jest zawiadomić bezzwłocznie Oddział Państwowego Banku Rolnego.

Architekt Powiatowy obowiązany jest prowadzić książkę kontową wszystkich pożyczkobiorców, którzy mają przyznane pożyczki ze skarbowego kredytu budowlanego, w której księgowane będą:

1) Wysokość sum do wysokości których mogą być udzielane pożyczki;

2) Wszelkie obciążenia konta, wynikające z realizacji pożyczek z zapisem w treści: numeru asygnaty, daty, ilości i ceny materiałów budowlanych, względnie krótkiej adnotacji o wykonanych robotach z podaniem numeru raportu.

Wszelkie dowody — jak np.: odpisy asygnat, zawierające pokwitowania pożyczkobiorcy z odbioru asygnaty oraz odpisy raportów z wykonania robót, powinny być przesyłane przy wykazie za pokwitowaniem do właściwego terytorialnie Oddziału Państwowego Banku Rolnego.

Kontrola bankowa celowości zużycia pożyczek.

§ 13. Oddziały Państwowego Banku Rolnego mają prawo, niezależnie od kontroli przeprowadzanej przez agendy Ministerstwa Odbudowy, przeprowadzać kontrolę zużycia kredytów bądź bezpośrednio przez swoich pracowników, bądź też za pośrednictwem instytucji pośredniczącej.

Rygory związane z pożyczkami.

§ 14. Do czasu spłaty zaciągniętej pożyczki, dłużnik obowiązany jest poddać się kontroli Banku lub instytucji wyznaczonej przez Bank co do zużycia pożyczki, zgodnie z jej przeznaczeniem, wszelkim regulaminom i przepisom wydanym czy to przez organy rządowe, czy też przez Państwowy Bank Rolny w związku z kredytami na odbudowę budynków i zabudowę poparcelacyjną, oraz rygorowi natychmiastowej, przedterminowej spłaty pożyczki lub jej pozostałej do spłacenia reszty wraz z procentami i innymi należnościami na żądanie Banku, jeżeli:

a) zużyje pożyczkę niezgodnie z jej przeznaczeniem lub nie dokona odbudowy, względnie zabudowy w terminie określonym przez Bank lub organa odbudowy;

b) władze odbudowy stwierdzą niedostosowanie odbudowy do planu zabudowania;

c) nie zabezpieczy pożyczki na żądanie Banku na hipotece swojej nieruchomości w myśl § 9 Regulaminu;

d) natychmiast po ukończeniu odbudowy nie ubezpieczy budynków od ognia w myśl § 9 Regulaminu;

e) dopuści do zalegania ze spłatą którejkolwiek raty kapitałowej pożyczki;

f) dopuści do wdrożenia postępowania egzekucyjnego w stosunku do swojej nieruchomości;

g) sprzeda lub w inny sposób pozbędzie się swojej nieruchomości;

h) zajdą okoliczności przewidziane w art. 201 Kodeksu Zobowiązań (zmniejszenie zabezpieczenia wierzytelności lub niewypłacalność dłużnika).

Przepisy przejściowe.

§ 15. Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem zatwierdzenia przez Ministra Odbudowy.

Zezwala się na realizację w 1948 roku kredytu skarbowego przez tych pożyczkobiorców, których zobowiązania dłużne z akcji prowadzonej w 1947 roku znajdują się w Państwowym Banku Rolnym — do wysokości przyznanego w 1947 roku, skarbowego kredytu budowlanego.

Naczelny Komisarz Odbudowy Wsi

A. Sadrakuła

Niniejszy Regulamin zatwierdzam

28 stycznia 1948 r.

Minister Odbudowy

M. Kaczorowski

12

Ministerstwo Skarbu
Nr D. II/543/3a/48

Warszawa, dnia 16 stycznia 1948 r.

Do
Ministerstwa Odbudowy
w miejscu.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że opracowanie i realizacja planu gospodarki zagranicznymi środkami płatniczymi wymaga stałego informowania Komisji Dewizowej o bieżącym zapotrzebowaniu na te środki oraz o terminach płatności wszelkiego rodzaju późniejszych zobowiązań w stosunku do zagranicy.

Niezależnie od składania okresowych preliminarzy dewizowych i wniosków o zezwolenie na przekazanie zagranicę lub na zużytkowanie posiadanych zagranicą zasobów dewizowych, konieczne jest w świetle przepisów o reglamentacji dewizowej (Dz. U. R. P. Nr 86/38, poz. 584 i Nr 87/39 poz. 549) uzyskiwanie zgody Komisji Dewizowej na warunki płatności tych zawieranych umów i kontraktów, które pociągają za sobą zobowiązania w stosunku do zagranicy.

Ministerstwo Skarbu prosi o spowodowanie poinformowania o tym wszystkich zainteresowanych w Ministerstwie oraz w podległych władzach, urzędach i instytucjach państwowych, społecznych lub prywatnych, utrzymujących kontakty z zagranicą oraz o uprzedzenie ich, że nienadesłanie umów kontraktów do Komisji Dewizowej w celu ich zatwierdzenia i zewidencjonowania wszystkich zobowiązań — może spowodować wstrzymanie przydziału dewiz lub opóźnienie spłat tych zobowiązań.

Zastępca Dyrektora Departamentu

H. Kotlicki

13

OKÓLNIK Nr 3

z dnia 25 stycznia 1948 r.

o bezpośrednich interwencjach przy załatwianiu spraw.

(L. dz. III/99/2/48).

Do
wszystkich Wydziałów Odbudowy Urzędów Wojewódzkich i Zarządów Miejskich m. st. Warszawy i m. Łodzi, Dyrekcyj Odbudowy.

W ostatnim czasie stało się zjawiskiem nagminnym, że podległe Min. Odbudowy urzędy i instytucje delegują do Ministerstwa Odbudowy swoich wysłanników, względnie osoby znajdujące się z nimi w stosunkach umownych— w celu przyśpieszenia załatwienia spraw.

Taki system osobistych interwencyj dezorganizuje normalny tok urzędowania w Ministerstwie Odbudowy, co w rezultacie powoduje skutek wręcz odmienny, gdyż może tylko opóźnić załatwienie sprawy.

Z uwagi na powyższe polecam zaniechać bezpośredniej interwencji przy załatwianiu spraw w Min. Odb., ograniczając ją do wypadków uzasadnionych nagłością i pilnością sprawy.

Za Ministra Odbudowy

Inż. St. Pietrusiewicz

Podsekretarz Stanu.

14

OKÓLNIK Nr 4

z dnia 28 stycznia 1948 r.

w sprawie opłat amortyzacyjnych w nieruchomościach naprawionych z funduszów państwowych.

(L. dz. V/3-115/48).

W ślad okólnika Nr 16 z dnia 24 kwietnia 1947 r. w sprawie obciążenia opłatami amortyzacyjnymi lokatorów nie będących pracownikami sektora publicznego, zamieszkałych w nieruchomościach naprawionych z funduszów państwowych (Dz. Urz. Min. Odbudowy Nr 3 poz. 47), w porozumieniu z Centralnym Urzędem Planowania oznajmiam, jak następuje:

1) Inwalidów wojennych oraz emerytów państwowych i samorządowych należy traktować narówni z pracownikami sektora publicznego, wymienionymi w ust. II pkt. 2 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 marca 1947 r.

2) Pracowników, zatrudnionych przez partie polityczne na zasadzie umów o najem pracy, należy również traktować narówni z pracownikami sektora publicznego.

3) Uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 marca 1947 r. dotyczy wyłącznie lokali mieszkalnych, nie obejmuje więc ani lokali handlowych, ani zajętych przez związki, organizacje itp.

Jednocześnie komunikuję, że w razie odmowy uiszczania opłat amortyzacyjnych przez osoby, obowiązane do ich uiszczania w myśl uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 marca 1947 r., należy zarządzać opróżnienie odnośnych pomieszczeń w każdym przypadku zależnie od możliwości prawnych, a więc: w drodze wypowiedzenia umowy najmu i eksmisji sądowej albo cofnięcia przydziału i eksmisji administracyjnej.

Opróżnione w ten sposób pomieszczenia powinny być przydzielane na mieszkania dla pracowników sektora publicznego.

Minister Odbudowy

M. Kaczorowski

Otrzymują:

Urzędy Wojew. — Wydz. Odbud.

Refer. Zarządu Nieruch. Państw.

dla m. st. Warszawy.

15

INSTRUKCJA Nr 3

z dnia 31 stycznia 1948 r.

o zlecaniu prac przygotowawczych robót instalacyjnych.

(do okólnika Nr 47 z dn. 3.XII.1947 r. w sprawie racjonalnego przygotowania sezonu budowlanego).

(L. dz. III/352/I/48).

Do

wszystkich Dyrekcji i Wydziałów Odbudowy U. W. do Grodzkiego Wydziału Odbudowy w Łodzi i do Biura Odbudowy Stolicy.

Nawiązując do pkt. 11-a okólnika polecającego Dyrekcjom i Wydziałom Odbudowy nadesłać do Ministerstwa Odbudowy w terminie do 10.I.48 r. zestawienie zleconych przygotowawczych prac architektoniczno-budowlanych, Ministerstwo Odbudowy stwierdza, że niektóre Dyrekcje i Wydziały Odbudowy tego zarządzenia w odniesieniu do robót instalacyjnych całkowicie lub częściowo nie wykonały.

W związku z powyższym Min. Odbudowy prosi uzupełnić nadesłane dotychczas zestawienia zleconych przygotowawczych prac architektoniczno-budowlanych dla wszystkich obiektów o koszcie robót ponad 5.000.000 zł., zestawieniem zleconych prac dla robót instalacyjnych przewidzianych w 1948 r. (stosownie do p. 1 okólnika) i przesłać do Min. Odbudowy w terminie do 15 lutego 1948 r.

Prace przygotowawcze dotyczące robót budowlanych i instalacyjnych powinny być zakończone jednocześnie, tak aby i ogłoszenie przetargów i wydanie zleceń na wszystkie roboty mogło nastąpić w tym samym terminie.

Do wykonania wszystkich zarządzeń Okólnika Nr 47 Min. Odbudowy przywiązuje b. dużą wagę, a to ze względu na racjonalne i planowe przygotowanie sezonu budowlanego w r. 1948.

Dyrektor Departamentu

Inż. K. Tyszka

16

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA ODBUDOWY

z dnia 10 lutego 1948 r.

o sprostowaniu omyłki w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Odbudowy Nr 1 poz. 8 z dnia 28 stycznia 1948 r.

W załączniku do Instrukcji Nr 2 z dnia 8 stycznia 1948 r. o ustalaniu cen jednostkowych robót, powierzanych bezprzetargowo P. P. B., na stronie 7-ej w zestawieniu spółczynników porównawczych dla kosztu robót budowlanych i instalacyjnych .... itd. na końcu dodać:

„U. W. Wydział Odbudowy w Lublinie

m.	1.00	1.00	1.00
r.	0.80	0.80	0.80"

Za Dyrektora Gabinetu Ministra

S. Krakiewicz

Naczelnik Wydziału Prawnego

KOMUNIKAT Nr 1.

Niżej wyszczególnione ustawy zostały ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P.:

Ustawa z dnia 30 grudnia 1947 r. o zmianie ustawy z dnia 3 lipca 1947 r. o państwowym planie inwestycyjnym na rok 1947 (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14 z dnia 23 stycznia 1948 r.).

Ustawa z dnia 30 grudnia 1947 r. o prowizorium państwowego planu inwestycyjnego na okres od 1stycznia do 31 marca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 15 z dnia 23 stycznia 1948 r.).

KOMUNIKAT Nr 2.

Kancelaria Rady Państwa.

Uchwałą z dnia 14 stycznia 1948 r. Rada Państwa postanowiła przemianować Biuro Rad Narodowych na Kancelarię Rady Państwa.

Kancelaria Rady Państwa mieści się przy Al. Ujazdowskiej Nr 3. Telefony centrali od Nr 89000 do Nr 89010 włącznie.

KOMUNIKAT Nr 3.

Ukazały się następujące wydawnictwa Ministerstwa Odbudowy:

Nr 11 Prof. T. Tołwiński „Urbanistyka" Tom I.

Nr 14 „Analiza robót budowlanych" cz. I „Podstawy analityczne robót budowlanych".

Nr 15 „Planowanie przestrzenne — Plan krajowy".

Powyższe książki są do nabycia we wszystkich większych księgarniach. Skład główny — Trzaska, Evert i Michalski, Warszawa, ul. Marszałkowska 51.

Należność za Dziennik Urzędowy należy wpłacać tylko na konto czekowe w P. K. O. w Warszawie Nr I — 1683 — „Ministerstwo Odbudowy — Wydawnictwa".

Cena numeru niniejszego zł 35.—

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Odbudowy, Warszawa, Al. Marszałka Stalina 38.

Nr 2036 — Robotnicza Spółdzielnia Graficzna. Warszawa, Targowa 80 B-47836